

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTOI SZÁLLÁS :
belső magyarutca 408 szám alatt.

Megjelen a lap hetenkint négyszer u. m. Vasárnap, Keddén, Csütörtökön és Szombaton.
Ara évnegyedre 3 ft o. 6. Hirdetési ár: négyhasábos sorért először 7 kr, másodsor 6 kr, harmadszor 5 kr. o. 6. s minden hirdetés után 30 kr bírság. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kizárólag.

KIADÓ-HIVATAL :
Központosa, STRIN J. könyvkereskedése.

Előfizetési felhívás!

Lapunk folyama új évnegyedbe menvén át, tisztelettel kértük fel t. olvasóinkat előfizetéseik megtételére.

Előfizetési ár évnegyedre 3 ft o. 6. egy hóra 1 ft.

Az előfizetési pénzek bérmentve Stein János középüzei könyvkereskedésébe küldendők.

Kolozsvár, oct. 13-án 1861.

A „Fortschritt“ már biztosan hiszi, hogy az erdélyi szászok és románok küldeni fogják a reichsrathba, dacára a magyar párt-közlönyök minden törekvéseinek, hogy e két nemzet között szakadást idézzenek elő, s titkos mesterkedések által majd a szászokat, majd a románokat magyar részre vonják.

Az idéztük lap szavai szerint a „románok magatartása Erdélyben visszahat magyarországi nyelv- és hitsorsosaikra. A ruthen népség Magyarország éjszaki részében a kárpátok alján, a kárpátoktól északra Galicziában élő testvéreiktől veszik az irányt. A tótok a ruthenekkel tartanak.”

„Ekép, — folytatja a „Fortschritt“ — a kormány azon helyzetben van, hogy közvetlen választások megrendelése által egy oly jelentékeny continenst hozhat be a reichsrathba a Lajthántúli tartományokból, miként azon frázisnak, mintha a birodalom valódi többsége szembeállana a reichsrathbeli állítólag formális többséggel, tiszta számokkal kell megcáfoltatnia.”

Valóban, ha a „Hermannstädter Ztg.“ a szász értelmiség óhajtatásainak híj tolmácsa, s a szebeni és brassai román lapok igazi képviselői a román nemzet érdekeinek: nem tagadhatjuk, hogy a „Fortschritt“-nek sok tekintetben indokolta van bár idő előtti dalalöröme.

De nekünk a válság fokozódásában éppen az élesíti szent ügyünk diadala iránti reményünket, hogy minél leplezetlenebb alakban tündöznek fel alkotmányunk elleneinek nézetei, annál kirívóbbnak látjuk azon combinatio képtelenségét, hogy politikai önállóságot részint törvényszerűleg bíró, részint birni óhajtó nemzetiségek a bécsi kormány eléggé ismert beolvastási politikájában keressék üdvöket, és hogy az „egységesítés“ nagy mesterei oly elemek által hajtsák végre az öszpontosítás nehéz munkáját, melyek az 1848-ig törvényesen fenállott kapcsolatnál is decentralisáltabb állapotot óhajtanak.

Ime a románok a nemzetiségi kérdés hazánkban megoldásának mintaképeül Svájczot állítják fel. (Lásd „Telegr. Rom.“ 39-dik számát.) Svájczot, nemzetiségek szerint kikerekített területekkel, Svájczot souverain cantonaival!

Ime a szászok a „Sachsenland“-ot még törvényhozási tekintetben is annyira független autonóm területnek tartják, hogy a mint a „Sieb. Bote“ egyik közelebbi számában láttuk, megtagadták az ő felsége által visszaállított kir. főkormányzóságtól azon jogot, hogy a nemzeti egyetem dolgaiba beleszólhasson, hogy e testületnek a fejedelemségi közvetlen érintkezéseibe ő felségeinek „tanácsur hivei“ intermediátorok gyanánt betolakodhassanak!

És mit tesz a bécsi kormány? Egy évvel ezelőtt eltulajdonították ugyan az alkotmányosság életfeltételei, a pénz- és hadügy, a kereskedelmi- és közlekedési ügyekbe való törvényszerű befolyást, de történelmi alapokat emlegettek s jelesen világos szavakkal kimondták a megyék régi területének és autonómiájának visszaállítását. És most? Azt terjesztetik közlőnyek által, hogy autonóm megyékkel nem lehet kormányozni, s minden előkészületek oda mutatnak, hogy miután a megyéknek a törvényhozással minden legkisebb viszonyuk jogosultságát már megtagadták, tagadják meg minden közjogi hatáskörüket, s sülyes-szék alá egyszerű végrehajtó treuhorsamstes amtokká.

Svájcz és osztrák centralisatio! Két szövetséges társ! Difficile est satyram non scribere!

A szélsőségek találkoznak, — mondja az ismeretes paradoxon. Igen: a túlzott függetlenség utáni törekvés az absolutismus vaskarjaival, a nemzetiségi ábrándok vak hajhászása a beolvastás, felszívás halálhozó müttelével, a természetes kapcsolatok túlszorítása a feloszlással, a közös szabadság sirja felett, a közjóllét századokra kiható hátráltatására!

A centralista lapok azt mondják, hogy a magyar párt-közlönyök ingerlik a szászokat és románokat egy más ellen, hogy megnyerjék őket a magyar törekvéseknek.

Mi valóban nem tudjuk, hogy ha ilyen szerű inductivákkal sikerül a centralista közlönyöknek e két „együttlakó“ nemzetet egymással kibékíteni s egyesített erővel ellentünk bösztetni: a centralisták és e két nemzet, vagy a szászok és románok egymással üzik-e a legvadabb játékot?

Ha a magyart nemzetiségi uralomvágy, ha nem magyar ajku polgártársainak elnyomására való törekvés vezetné; ha a szabadság és alkotmányos államélet legszentebb érdekeit elég elvetemült volna fajgyűlölet élesztette vad szenvedélynek vinni áldozatul: ugyan annyira önhittek-e azok az ellenünk szövethető nemzeti hatalmasságok, hogy be ne lássák, hogy ha mi, nyilt és nemes küzdés helyett mindnyájunk közös szabadságáért, farkasóvaló hízlegéssel járunk a hatalom ez időszertint kezelői körül s előzékeny készséggel vinnők lábaikhoz hazánk ezer éves alkotmányát, bizonyosan van bennünk annyi akár szellemi, akár anyagi nyomatek, hogy cserébe szint-oly előzékeny készséggel ajánlva megnyerhessük azt, a mivel más ajku polgártársaink vádolnak, — a nem-magyar nemzetiségek fölötti uralkodás biztosítását.

Hiszen maga a „Fortschritt“ azt várja tőlünk, hogy okulva a nem-magyar fajok ezen életjelenségein, „térjünk vissza eredeti rendeltetésünkre, mely abban áll, hogy Ausztriának jobb keze legyünk.”

Nem! mi meg vagyunk győződve, hogy mindez csak zajt ütő partmanoeuvre s ha kenyértörésre került a dolog, még ott az urna tölcserélés is hétszer megfontolják az illetők mit cselekesznek, mielőtt bevetnék ősi alkotmányunk megsemmisítésére intézett szavazatukat. Meg vagyunk győződve, hogy az Ausztria sorsát intéző körökben az a végzeteszerűen mondott önfentartás ösztöne nem fogja engedni, hogy az egységnek annyi meghírsult kísérleten áterőszakolt tana oly intézmények árán törjön utat magának, melyek a feloszlás termékeny magvait rejtik méhükben; s hogy még a végső pillanatban is be fogják látni, miként Ausztria előtt a megkezdett uton haladva két alternativa áll: a közös szolgálat, mely tizenkét évi kísérlet után tarthatnának bizonyult be; vagy a dissolutio, melyre gondolnunk is tilos.

Szóval: mentől nagyobb képtelenség a Svájcz és osztrák öszpontosítás közti combinatio, mi annál rendületlenebbül hiszünk a törvényesség diadalában.

Kolozsvári közgyűlési kérdés. Kolozsvár város közgyűlése által most tárgyalatik a házszabályainak megállítása.

Ujjlag felmerült tehát azon kérdés: mely tisztviselő tagjai a közgyűlésnek?

Ezen kérdés a szavazás után oda döntetett vala el: hogy csak a polgármester, főbíró, főkapitán, 10 tanácsos, és két jegyző tekintetnek közgyűlési tagoknak.

Ez ellenbe most az indítványoztatik, miszerint, a szervezett hivatalnokokon kívül: a tisztí ügyészek, levéltárnok, telekbíró, számvévő, főorvos és főmérnök hasanlólag becsátassanak közgyűlési tagságra az 1948-ik 23-ik t. c. 15-ik és 29-ik §-ai értelmében, — az alkaptánok, és sebészek ezuttal is azért maradhatván ki, mert ezek itt nincsenek azon hatáskörben, és tisztí rangban, mint a pestiek.

Ezen indítvány, illetőleg a korábbi határozat e szerinti módosításának ajánlata támogatására felhozottat

1) hogy az idézett 29 §-a városi tisztviselőket, minden kivétel nélkül, közgyűlési tagsággal ruházván fel, legalább a 15 §-ban névszerint kijelelt, az egész választó községe által megválasztottakat a törvény tiszta rendele ellenére nem lehet, nem szabad, e jogból, és kötelességből kivetkezteni.

2) Így értelmezte e törvényt minden önálló magyar város, jelesen pedig Pestvárosa közönsége, — mint erről az ottani jegyző Királyi Pál ur értesítő levele tanuskodik. A

pesti értelmezésre pedig azért fektetheti döntő súlyt, mint hogy a pesti közgyűlésnek igen sok tagjai vannak, kik a szabályzó törvény hozatalába befolytak, annál fogva hitelesen tudják, mi a törvénynek e részbeli valódi értelme.

3) Így magyarázza e törvényt Kolozsvár város közönsége az 1859-ki első szervezés alkalmával, akkor is a kérdéselt tisztviselőket közgyűlési tagság élvezetére bocsátván.

4) Így magyarázza a törvényt Kolozsvár város közönsége a jelen szervezéskor; ugyan is a kijelelt bizottmány egyet sem hozott ajánlatba képviselőségre ezen már előre megválasztva volt tisztviselőkből, és maga a választó közönség is szándékosan mellőzte mindeniket szavazatában, mert mindnyájan tudtuk, hogy mindezek a törvény és annak 1849-ben történt értelmezése szerint, megnyert hivatalnak fogva a közgyűlésnek tagjai.

5) A tanácsosság, czélszerűség, az ügykezelés, és közérdek előmozdítása szempontjából — ha a törvény nem rendelné is kifejezőleg — nem csak jogosítani kell mindezeket a közgyűlési tagságra, hanem mulasztathatlan kötelességgé kell tenni, hogy minden közgyűlésen jelen legyenek, a szakmájukhoz tartozó ügyeket, tárgyakat figyelemmel kísérjék, előadják, felvilágosítsák; különben az ügykezelés, a tárgyalás rövidséget, hátramaradást, a közérdek tetemes kárt szenvedhet.

6) Az ellenvéleménytek a közgyűlés függetlenségét hiszik veszélyeztetni a tisztí tagok szaporítása által; de ettől nem félhetni; mert ekkor is csak 22 tanácsos és tisztí tag lesz, kiket a 127 képviselő mindig ellensúlyozhat; s éppen e féltekenységi tekintetből van határozottá emelve, hogy a közgyűlés érvényes tarthatására, a tisztí tagokon kívül, legalább 30 egyes képviselő jelenléte kívántatik.

A fennebbiek szerint indokolt indítványnak magam is egyik pártolója vagyok; mi sorsa lesz annak? Nem tudom, — de annyit szükségesnek tartottam róla a nyilvánosság elibe hozni; mert nem akarok az ellenvélemény diadala dícsőségének, vagy netalán megrovatásának osztályosa lenni, kivált a jelen válságos időben, midőn félt, hogy a megkezdett, s reánk is majd alkalmazható eljárás esetére a közügy egész súlyá csakis a tanácsra nehezőlendő, annál fogva idvesebb, sőt kötelesség inkább gyámolítani a tanácsot a törvény által melléje rendelt tisztúkarral, mint ettől megfosztani.

Dixi et salvavi conscientiam. Fejér Márton.

Aranyos-Szék. Oct. 12. Hozzánk is elérkezett a minden faluban nyolcz-nyolcz legényből álló katonai executio. Nincs ugyan még éppen minden faluba beszállásolva, de hogy néhány falut már szállva tart, az tény. Egy-egy legény kapni fog minden nap öt krt. ezen feltől minden adóhátalékos fizet naponként 40 krt, a cs. kir. perceptoratushoz. Ha bár faj is a törvénytelen adónak nyers erővel felsikarása, mindazáltal nem fogják sokáig zavarni nálunk a kedélyeket, mert restantia nem sok van, Pintye Gyuri, cigány obsitos a mult években az ő sajátos majestásával majd mind felbajtoztatta. Általános egyetértés az, hogy a kényszerítő nyers erőnek ellent nem állhatván, fizessünk a mit lehet, s bocsássuk odább a jámborokat, hogy ha marhavész vagy sáskajárás — a mitől Isten mentsen — bekövetkeznék, ne legyen egyszerre annyiféle csapás a nyakunkon. Itt is napirenden kezd lenni, nem csak a büjtogatás, hanem a gyujtogatás is. Csak most a napokban volt Torozkón gondatlan pipázásból támadt tíz miatt egy égés, a mi által B. F.-nek tetemes kára lön, elégvén százötven kalongya tisztabúzája — szénabeli takarmánya, csúre, pajtája, hat sertése, nyolcz szalonájja, két egymás mellett levő házafedele stb. A kár, a mint halljuk 2000 oszt. fra becsültetett. Csak az épületek voltak biztosítva. Egy más égés volt A. Sz.-Mihály falván szándékos gyújtás miatt, a hol is T. J. b. jegyzőnek gabonását gyújtván meg, minden szemes gabonája, azonkívül csúre — pajtája, s szénabeli takarmánya elégett. A kár 500 o. fra van becsülve. Biztosítva semmi sem volt. Megyei életünk pihen, mint az elszenderült beteg; míg valami pohtikai láz fel nem veri.

r. l.

Aradmegyéből írják a „M. Ország“-nak: Szabadhely közséje 73 román lakosának papja és megatalkodott fanatikus jegyzője vezetése alatt egy népgyűlést tart, mellőzve a megye bizottmánya által statutarius uton megállapított közséji rendszabályok határozatait, — melyben határozatilag kimondja, hogy jövőre a községe minden ügyei egyedül román nyelven vitessenek; a községe minden hatóságokkal, törvényszékek és bíróságokkal csak román nyelven levelezend; a közséhez akár törvénykezési, akár közigazgatási uton menesztett bármely végzést, határozatot, ítéletet, mely nem román nyelven van írva, „egyszerletlen félreteend; az illető ker. szolgabírónak végzésileg kijelenti, hogy ha a községgel román nyelven levelezni nem tud, vagy nem akar, mondjon le tisztí állásáról, majd lesz, a ki ezt tudja is, akarja is.”

A megye b. f. törvényszéke a bnjtoztalt jegyzőt, ki az egyszerű megidézésre elég vakmerő volt meg nem jelleni, — mai napról kelt végzésével, karhatalmílag rendelte maga elé állítani.

A sikló román pap, templomi ornatusban az oltárról hirdeti hiveinek, hogy ő Felsége a román népnek megküldötte a szabadságot, de a magyar bennünket szabadságaink élvezetében akadályozva, szegény néptüket elnyomva, fő-

— Mexikó elismerte az olasz királyságot.
 — Garibaldi, gennai levelek szerint, elhagyta Kaprera szigetét. Utazásának célja ismeretlen.
 — Gr. Chambord f. hó 4-dikén Smyrnába érkezett; Szyriába utazik, s később a Suez, csatorna munkálatait fogja megvizsgálni.
 — Athénben f. hó 5-dikén a kamarákat megnyitották. A Dorios elleni vizsgálatok bevégezvén; az iratok átadottak a törvényszéknek; atyja nem nyert kihallgatást.

Ujabb. A „Sürgöny“ bécsi levelezője írja e hó 11-ről, hogy a válasz az erdélyi országgyűlés tárgyában kir. kormányzati feliratra, 12-én vagy 13-án már lejövendő volt Kolozsvárra; és hogy e válasz az országgyűlés egybehívását illető kir. leiratot csak annyiban módosítja, hogy az előkészületek megtehetése végett az országgyűlés határnapja november 4-ről, ugyanazon hó 25-re tetetik át.

— A compiegnei találkozásról egy ily című röpírat jelent meg Párisban: „Napoleon császár és

Vilmos király.” A Francia- és Poroszország közti szorosabb viszony feltételeit köti 1) Olaszország elismerését, 2) szövetségét Angliával és Franciaországgal a Dunafejedelemségek egységének keresztül vitelére, 3) kereskedelmi szerződést Franciaországgal. Egy levél is van benne, melyet állítólag Napoleon császár intézett a porosz királyhoz. Ebben többi közt a porosz királynak van tulajdonítva azon „magasztos feladat, hogy a dicső német nemzetet valódi rendeltetésére vezesse s hogy a német nép vezére legyen.” A „Köln. és Preuss. Ztg.” azonban kétségbe vonja, hogy az érintett levél hű mása volna a császár levelének.

— Turin oct. 11-i sürgöny szerint Garibaldi nem távozott el Caprerából.

— Ugyan onnan és azon napról távirják, hogy Cialdini (nápolyi helytartó) véglegesen elbocsátott. Nápolyt e hó utolsó felében hagyandja el. A nápolyi főparancsnoksággal Lamarmorát kínálják meg.

— A „Giornale di Verona” szerint Anconában,

Maceratában s Umbria más helyein szüntelen zavargások fordulnak elő s Nápolyban a felkelők tartják magukat.

— Frankfurt oct. 11. A törvényhozó testület elfogadta a német szövetségi csapatok eltávolítására vonatkozó bizottmányi javaslatot.

— Uj-York oct. 1. A szövetségelték odahagyták Munson-Hillt, melyet erre az unionisták megszállanak. A bankok átvették a második 50 millionyi államkölcsönt.

Távíratok tudósítás a bécsi börzéről

October 14-ikén: Nemzeti kölesön 80.25. % Metalliques 66.70. Bank-részvény 745.—. Hitel-részvény 182.20. Váltó Londonra 138.—. Ezüst 137.25. Arany 6.56.

October 12-dikén: Urbéri kárpótlási kötvény: Magyarországi 67.50. Erdélyi 65.25.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

H I R D E T É S E K.

HIVATALOS.

(327)

2365 eln. 1861.

Hirdetmény.

A régebbi államadósságnak az 1818 március 21-kén és 1859 december 23-kán kelt legfelsőbb nyiltparancsok értelmében folyó hó 1-jén történt 343-dik kisorsolása alkalmával a 411 számú sorozat huzatott ki.

E sorozat krajnai rendi kincstári kötelezvényeket eredeti kamatlábal foglal magába, még pedig: 1 $\frac{3}{4}$ %-ost 3409 számtól 3700-ig bezárólag és 2 %-ost 1. számtól fogva 2209-ik bezárólag 1,312,460 forint tőkeösszeggel, és a leszállított kamatláb szerint 24903 f. 11 kr kamattal.

E kötelezvények az 1818 március 21-kén kelt legfelsőbb nyiltparancs határozatai értelmében eredeti kamatlábokra emeltetnek és a m. pénzügyministerium 1858 október 26-kán 5286 szám alatt kelt hirdetményében (bir. törv. lap 190. sz.) közzétett átváltoztatási mérték szerint a felek kívánatára 5%-ra osztrák értékben szóló kötelezvényekkel beváltatnak.

Kolozsvárt október 9-kén 1861.

A kir. főkormányzók elnöke:
gr. Mikó Imre.

(1—4)

(322)

Nro 8047 1861.

Hirdetmény.

A cs. kir. kerületi pénzügyi igazgatóságtól Kolozsvárt közhírré tétetik, hogy a fogyasztási adó felvételi joga a bor, must és hus fogyasztásról a következő környékekben u. m: Sz. Somlyón, Tasnádon és Kémeren az 1862 ik évre a többet ígérőnek bérbe fog adatni.

Az a czéblőli árverés folyó év és hó 22-én délelőtti 10 órakor fog a fenirt cs. kir. kerületi pénzügy igazgatóságnál megtartatni, melyre a 10% bánatpénzzel ellátott bérleti kívánók ezen-nel meghivatnak.

A kiáltási ár léssen:

Sz. Somlyóért: 3150 frt.
 Tasnáért 2520 frt.
 Kémerért 396 frt.

Az árverés minden községre külön történik.
 A feltételek minden Erdélyországi pénzügy kerületi igazgatóságoknál, ugyisint ezen hivataloknál Szathmáron, Debreczenben és Nagy-Váradon megtekinthetők.

A cs. kir. kerületi pénzügy igazgatóságtól Kolozsvárt, október 9-én 1861.

(3—3)

(328)

Sz. 1183. 1861.

Hirdetmény.

A cs. kir. szab. ipar-kereskedelmi hitelintézetnek nevébe, szebeni jogtudor Zekeli Vilhelm mint képviselő által erre vonatkozólag tett folyamodása következtében Frank József gépészől 7450 osztrák forint követelésért, végrehajtásilag lefoglalt s elbecsült mintegy 194 darab kisebb, nagyobb nemű tűzoltó fecskendők, közülök némelyik két három sugáros, pénztári szekrények tölgyfából vasborítékkal, valamint több szeszégetési készülékekhez tartozó alkatrészek, melyek részint az ugynevezett Goumafele 120 számmal jelelt házánál, a „mészáros-utczába,” részint a Frankfele házánál 251 szám alatt a „háromtölgyfa-utczában,” más részt pedig a 305 számú az ugynevezett „kísi földön” fekvő Vesztféle telken, Szebenben vagynak letéve. Folyó október 25-n délelőtti 9 órára kitűzött határidő alkalmával, a vételár azonnali lefizetése mellett a becsü árón alól is el fognak árvereztetni.

A városi és szék Tanácsától, Szebenben, sept. 20-kán 1861.

(1—3)

(325)

Sz. 4129

Hirdetmény.

Észrevétetett, hogy a levelek bérmentesítésére néha oly levéljegyek használtak, melyekről a fehér karima köröskörül oly módon vágatott le, hogy csak a színes kerek szeletke látható. Minthogy az ily formán megcsontított levéljegyek érvényeseknek nem tekintethetnek, a magas cs. k. pénzügyi ministeriumnak folyó év szeptember 2-áról 363310-2499 sz. alatt kelt rendelkezése alapján oda utasítottak a posta hivatalok, miszerint azon leveleket, melyeken efféle levéljegyek egyedül vagy más érvényes levéljegyek mellett előfordulnak, az illető levélíjjal vagy annak pótlékával terheljék meg.

Erre a levelező közönség ezennel figyelmeztetik.
 Az erdélyi cs. k. posta igazgatóságtól
 N-Szeben, szeptember 26-án 1861.

(3—3)

(321)

Sz. 2933 1861.

Hirdetmény.

A cs. kir. pénzügy kerületi igazgatóságtól közhírré tétetik, hogy a fogyasztási adó felvételi joga a bor- és must-fogyasztásról nemes Thorda várossában az 1862-dik katonai évre a többet ígérőnek bérbe fog adatni.

Az a czéblőli árverés folyó év és hó 21-én délelőtti 10 órakor fog a fenirt cs. kir. pénzügy kerületi igazgatóságnál Kolozsvárt megtartatni, melyre a 10 % bánatpénzzel ellátott bérleti kívánók ezennel meghivatnak.

Az összes kiáltási ár 1688 frt 40 kr. o. b. állapított meg.
 A feltételek minden erdélyországi pénzügy kerületi igazgatóságoknál, ugy isint ezen hivataloknál Szathmáron és Nagy-Váradon megtekinthetők.

A cs. kir. pénzügy igazgatóságtól Kolozsvárt, október 7-én 1861.

(2—3)

(323)

Tudósítás.

A magas cs. kir. hadügy-Ministerium folyó évi szeptember hava 23-án T. osztály 13. 3793 szám alatti leiratával a hadruházai bizottmányoknál az 1862-ik évben előfordulható kellekek biztosítására, bepecsételt ajánlatok beszerzését rendelte.

Mily tárgyak, mily feltételek alatt tárgyalás alá jövéndők, arról a folyó hó 9-, 12- és 16-kán kelt Siebenbürg. Bote nevű hirlap értesítő melléklapjában beiktatott hirdetmény a közelébb értesítést tartalmazza.

Ugyanezen hirdetmény azonban a szebeni, brassai, kolozsvári, segessvári, medgyesi, szászvárosi, fejevári, besztérczei, m. vásárhelyi tanácsokkal, továbbá az alsó- és felsőfejmegyei és a thordai megye tisztségeivel, valamint a fogarasvidéki tisztséggel és végre a köhalmi, szardahelyi és székely-udvarhelyi szolgabírósságoknál oly megvalósítással közöltetett, hogy hol az ollyas anyagok, nemek és cikkek nevezetesebb készítői, hol pedig az illető társulatokat egyleteket és cézohokat ezen hirdetményre figyelmeztessék, mely a nevezett politikai hatóságoknál olvasható.

Válalkozni szándékozók a szükséges közelebb értesítést tehát vagy a mondott hirlap mellék-lapjában tartalmazott vagy a nevezett hatóságokkal közölt hirdetményből vehetik, vagy végre a károly-fejevári cs. kir. katonai ruházati bizottmánynál kaphatják, hol különben a szerződést, minőséget és az átvevést illető egyenkénti feltételek is valamint a lepecsételt proba-minták a vállalkozók megtekinthetéseére elkészítettek.

N. Szeben, október 1-szűjén, 1861.

(329)

NEM HIVATALOS.

Pályázat.

A casino-vendéglői szakács állomása a közelgő új-évkor alkalmas egyén által betöltendő lévén, a vállalkozni kívánók utasítatnak, hogy magukat a kellő bizonyítványokkal Biró Lajos igazgatónál mielőbb jelentsék. — A választmány 1861 október 9-dikén tartott üléséből

Halmágyi Sándor, jegyző.

(326)

Hirdetés.

Kolozsvár városának a Tarcsai praedumban levő udvarháza, fogadója, az ahoz tartozó szántóföldekkel, legelővel és szellér házzal, a folyó 1861 év október 21-én a tanácsháznál tartandó közárverés útján, 1862 év márczius 1-től kezdve 3 évre, hasznbérbe fog adatni. Az árverezni szándékozók 6 % bánatpénzzel lássák el magukat, addig is a feltételek láthatók tanácsos Filep Samunál a hivatalos órákban.

(1—3)

STEIN JÁNOS Könyvtárusnál Kolozsvárt kapható: A Királyhágón inneni rész ERDÉLY TÉRKÉPE

alkotmányos felosztás szerint.

Oskolai használatra.

A legujabb és legjobb kútfők szerint tervezte és köre rajzolta **Elekes Ferencz.**
 Kiadja STEIN JÁNOS.

Ára szépen színelve 2 frt 50 kr. Egészbe vászonra huzva 3 frt 40 kr.
 Egészbe vászonra huzva négy szeletbe 4 frt 10 kr. o. é.

Erdélyhoni jogtudomány, írta Dó-
 zsa Elek jogtudor. Első könyv: **Erdélyhoni közjogtan.** Második könyv **Magyar magán-jogtan.**

Harmadik könyv: **Magyar pertan**

A három kötet ára 6 frt o. é.

Erdélyország nagyfejedelemsé-

gének újabb országgyűlési vég-

zése (Articulii novellares dietales) 1744—1811 magyarosította s egy

vezetékkel s némely külön jegyzetekkel

világosította dálnoki **Inoze József.** Ára

2 frt 50 kr., kötte 3 frt.

Történelmi adatok a magyar nem-

zet életéből, egy kalauzzal a történet-

tan mezején. Írta Vertler Mátyás,

kegy. rendi tanár. 1 köt. 1 frt 60 kr.

Ideiglenes törvénykezési szabá-
lyok. Egyetlen hivatalos kiadás.
 Ára 60 kr.

(Carolus Szász de Szemeria) **Syloge**

tractatum aliorumque actorum publi-

corum historiam et argumenta D. Dip-

lomatis Leopoldin resolutionis item quae

Alvincziana vocatur illustrantium. Ke-

mény kötetben ára 2 frt.

(Fogarasi J.) A magyarhoni **ország-**

gos alkotmány fő ágazatai, régiebb

és újabb időben, ára 1 frt 60 kr.

(Kovács Zsigmond) **Magyar ár-**

va-gyám, összehasonlítva az osztrák

birodalmi törvényekkel. Ára 1 frt.

Országgyűlési **Árny- és Fényképek,**

rajzolta Kákay Aranyos. Ára 60 kr.